

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Erling Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende på hans vegne:

Socialdemokratiet har fuld forståelse for eksistensen af de forskellige former for upersonlige selskaber, men alle disse selskabsformers aktiviteter er så ensartede, at det også nødvendiggør en ensartet lovgivning.

Yderligere kan man anføre, at samtidig med at selskabernes aktiviteter er de samme, er deres kunder, deres kreditorer, deres medarbejdere og deres kontakter til det offentlige også de samme.

At lovgivningen bør være ensartet, betyder ikke, at den skal være ens, men at den må have de samme principielle formål.

Udgangspunktet er naturligt den nye aktieselskabslov og den dertil knyttede regnskabslov med deres principper om åbenhed, offentlighed, gennemsigtighed, detaljerede regnskabsoplysninger, mindretalsbeskyttelse og medarbejderrepræsentation i bestyrelserne. Kan disse principper opfyldes på en anden og lettere tilgængelig måde end i de nævnte love, har Socialdemokratiet fuld sympati herfor.

De udvalg, der har beskæftiget sig med henholdsvis kommanditselskaber og andels-selskaber, er begge kommet til den samme og tilsvarende konklusion, nemlig at en lovgivning, der fastholder de generelle principper, men samtidig tager skyldigt hensyn til den enkelte selskabsforms særegenheder, er fornuftig og nødvendig.

Når det drejer sig om kommanditselskaberne, forelå betænkningen med et udarbejdet lovforslag allerede i 1981. Det synes derfor at haste med at få en lov om kommanditselskaber på plads, inden man – formentlig om meget kort tid – skal drøfte den lovgivning om andelsselskaber, der nu i nogle måneder har foreligget betænkning med tilhørende lovforslag om.

Når man betragter ministerens lovprogram for indeværende samling, er det svært at forstå, at der ikke også kunne blive plads til kommanditselskabsloven, og med den tilsyneladende beskedne aktivitet, i hvert fald på lovområdet, i ministeriet, som det aktuelle lovprograms behandling foranlediger, må tidspunktet være ideelt for et grundigt, men

hurtigt arbejde med færdiggørelsen og fremlæggelsen af et lovudkast.

Det kan være rimeligt at spørge ministeren, om den manglende fremsættelse af kommanditselskabsloven og nu senest andelsselskabsloven skyldes manglende forståelse for de synspunkter eller manglende respekt for det resultat, de nedsatte udvalg er kommet til, eller det skulle skyldes et urimeligt pres fra netop de virksomheder, som den fremtidige lovgivning skal henvende sig til.

Argumentet om ministerens og ministeriets manglende tid må det i hvert fald med lovprogrammet i erindring være svært at fæste lid til.

Arne Lund (KF):

Jeg skal kort oplyse, at vi fra konservativ side ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag. Jeg skal henholde mig til de argumenter, industriministeren udførligt har redegjort for, først og fremmest at antallet af kommanditselskaber er begrænset og nærmest faldende, og at et tidligere lovudkast ved høring er stødt på så store meningsuoverensstemmelser, at ministeriet må have mere tid til at arbejde med forslaget.

Vi kan altså ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Skrumsager Skau (V):

Venstre kan ikke gå ind for det foreliggende beslutningsforslag om kommanditselskaber. De områder, der er nævnt i forslaget, og som ønskes indeholdt i en lovgivning om kommanditselskaber, står slet ikke mål med de private og offentlige omkostninger, det vil indebære.

Som det allerede er nævnt, har vi i dag 600-700 kommanditselskaber, som er meget, meget forskellige. Det vil sige, at under 1 pct. af det totale antal selskaber i Danmark er kommanditselskaber. En del kommanditselskaber er blevet anvendt til generationsskifte, andre er blevet anvendt for at fremskaffe risikovillig kapital fra personer, som gerne ville tilføre erhvervslivet økonomiske midler til at komme i gang eller til at udvide, og her er det personer, som er trådt ind med økonomiske midler, uden at de nødvendigvis har haft branchekendskab. Det har fungeret godt. Det har også den fordel, at komplementaren